

Istoria unei zile, nu a unei secunde.(1)

16 noiembrie 2014, la Bonn

Dintre primii români care au folosit în scrisul lor numele orașului Bonn îl amintesc, pentru contextul zilei, pe Quintescu (2) (a se citi, după ortografia actuală Chintescu). Era oltean. Și-a încheiat studiile din Germania cu o teză de doctorat în lb.latină, a fost în țară prof.univ. și membru al Academiei :”Bărbat învățat și model de cinste și simțire românească” sunt cuvinte rostite în discursul de recepție al urmașului său între ”nemuritori”.Cum stăm cu cinstea și simțirea românească se cuvine a ne pronunța noi prin vot, cum stăm cu învățătura a stabilit comisia: imitația este originală, precum era și democrația:originală. Din răgazul luat aci, Quintescu a scris ”De la Bonn la Coblenz, pe apă și pe jos”.O raritate în firava literatură de călătorie românească a secolului al XIX lea! Generațiilor de azi le-ar fi încă de folos pentru observațiile fine prin Europa anterioară revoluției de la 1848, lecturile din Ion Codru Drăgușanu, din Mihail Kogălniceanu, pentru călătoria cu trăsura de la Cernăuți la Berlin ori cu trenul de la Barcelona spre Madrid. Un titlu necesar rămâne ”Însemnare a călătoriei mele prin Europa” a lui Dinicu Golescu (3).

Toponimul german Bonn derivă din cel latin Bonna, castru de cohortă sub Octavian, extins sub Claudiu pentru legiune. La Bonna a fost staționată Legio Prima Minervia.

Vecinătățile.

Partea de oraș în care se află reprezentanța României este notată pe hărți și pe indicatoarele de circulație Castell, nume întâlnit de multe ori de-a lungul Rinului, sub diverse grafii dar rostite ca în românește. A se înțelege că nu suntem chiar exotici pe aici, ne regăsim sub sigiliul Romei (4). Strada pe care mă așez la rând pentru a vota este Römerstrasse, intersectată de Augustusring. Altele sunt :Am Römerkastell, Am Römerlager, Drususstr.,Arminiusstr.,Hermannshof și Legionsweg desigur.Identitytaea istorică a locurilor este respectată. Să nu uităm dictatul ideologic al administrației de acasă. Amintesc doar că în București am avut: Bd-ul Victoria socialismului, (asupra întregului popor, completează istețimea populară) Piața Adolf Hitler și Raionul I.V.Stalin, că în Focșani există Fundătura A.I.Cuza iar Fundătura Eminescu o găsiți în Rm.Vâlcea!

Acestea au fost împrejurimile. Urmează împrejurările.

Diaspora.

Cuvântul înseamnă risipire și a fost folosit încă în antichitate pentru a defini situația poporului evreu. Cuvânt grecesc cum și altele (templu, sinagogă) în uz o dată cu traducerea din ebraică și aramaică a Cărilor Sfinte (Biblia=Cărți) sub Ptolemei în Egiptul sec.al III-lea a.Ch.,în limba.greacă, internațională, atunci. Evreii au intrat în universal! Cu demolarea Templului din Ierusalim sub Vespasian și Titus (70 p.Ch.), expulzați s-au risipit prin lume. Și-au salvat identitatea etnică până în zilele noastre. Rabinii le-au fost etnarhi. Evreii s-au stabilit în universal!

Noi românii nu avem nici rabini nici etnarhi.” La anul la Ierusalim!” Cine să ne îndemne?

Rândul de vot.

Corect ar fi rândurile. La început patru, șase, iar spre poartă de câte douăsprezece persoane. De la intrarea în clădire (rândurile) traversau curtea până la poartă, urmau pe Legionsweg apoi Am Jesuitenhof iar mai departe pe Römerstrasse, închisă, pentru vot, de către poliție, pe un sens,

până la intersecția cu Augustusring. Distanța să fie între 800 de m și 1 km.

Până asupra serii, zi cu ploaie, uneori tenace. Rândurile noastre, sub umbrele, aminteau de formațiile romane ”testudo (5) (soldați acoperiți de scuturi în acțiuni de asediu). Câte un pas înainte în tăcere ori schimbând vreo vorbă cu cunoscuții dacă îi aveai, oră după oră.

Socializarea.

Cu timpul se mai dezleagă limbile. Fisiologia își spune cuvântul. Tânărul de alături cufundat în tabletul său se scuză că va trebui să iasă din rând pentru un timp. La revenire îmi mulțumește că m-a avut de reper. În stânga mea o pereche (medici-cred- cam la 30-35 de ani). Din discuțiile lor numai în germană înțeleg că doamna se va duce să cumpere de-ale gurii. El rămâne. Nu știe românește dar când în față se scandează ”Hoții, hoții, mă întrebă:-Diebe?- Diebe! După mai bine de o oră ea se întoarce cu achizițiile de la un restaurant dinspre centru. Chioșcurile din zonă și-au epuizat rezervele chiar de cafea, de ceai ori de pahare. Și este duminică!

Solidaritatea tăcută devine una vorbită. Se schimbă păreri, se anunță cu voce tare noutățile din mass-media electronică, se dau și se primesc telefoane. Majoritatea celor din jur sunt tineri și aproape în toate mâinile sunt aparate mobile. Bătrâni ca mine vor mai fi fiind printre aceste mii în față ori în spate. Ascult informațiile și comentariile care se vântură. Este o ocazie de a-mi cunoaște conașionalii mai tineri și ei desțerați.(6) Este reală șansa schimbării ori numai iluzia care mă însoțește de o viață?. Imitarea trecerii din funcția de prim-ministru, în aceea de președinte (imitarea e în obiceiul casei) precum Putin și Erdogan (Rusia și Turcia ca modele) provoacă talentul colectiv cu versurile :”Ceașescu n-a murit,/ E în Ponta travestit”.

Mirarea indigenilor.

Locuitorii cartierului întreabă curioși ce se întâmplă cu aceste mulțimi de oameni în așteptare, dintre care, periodic, coruri de sute de voci scandează răsunător dar civilizată incantantații neînțelese ori cântă melodii cu solemnități de imn. Răspunsurile i-au mirat. Să fie posibil ca guvernul unei țări din UE să-și trateze astfel cetățenii? Dar răspunsurile i-au și încântat. Deci în frig și ploaie, o zi întreagă numai pentru atât! Chapeau! (influența franceză mai este încă vie pe Rin).

Ceva în imaginea lor despre români trebuie să se fi schimbat. Aceștia nu pot fi în concreto acei imigranți generatori de probleme, profitori ai protecției sociale germane, incriminați de mass-media ori chiar de politicieni în campania electorală (cazul primilor miniștri din Nordrhein-Westfalen și Bayern): die Rumaene!

Afluența oamenilor pentru vot a început înainte de ora 7:00 dimineața iar retragerea ultimilor și a coloanei de microbuze cu polițiști s-a încheiat la 23:30!. Câteva sute de locuințe vecine au avut parte de demonstrație-zi de duminică- în fața ușii ori sub fereastră. Nu s-au înregistrat nemulțumiri ori reproșuri verbale făcute nouă, nici poliției reclamații pentru ”tulburarea liniștei publice”. Cetățeanul german, atât de atașat de repausul său ambiental a ales a ne fi solidar. Îi mulțumim. Propun a fi adresate oficial, prin intermediul Primăriei din Bonn, locuitorilor din zonă, scuze pentru disconfortul produs și mulțumiri pentru înțelegerea avută. Un gest de urbanitate din partea noastră.

Dreptul la maturizare.

De așteptare în ploaie îmi recapitulez din istoria noastră postbelică relația cetățeanului cu Puterea, cu Statul, cu Statul-Partid...Țara a fost ocupată. A fost instaurată dictatura proletariatului... dictatură în armată, poliție, școală, teatru, spital, fabrică, în atelier, pe câmp..”partidul e-în toate” (7) Elitele de orice natură ale societății au fost eliminate (fizic!) prin metode carcerale. Modelul sovietic a fost importat și în acest domeniu. Supraviețuitorii au fost mutați, în 1964, în domiciliu obligatoriu ori numai la domiciliu, sub ”ochiul vigilent” În 1964 dominația teroristă a unei oligarhii proletare era pe deplin realizată.

Spre sfârșitul anilor '60 și începutul anilor '70 ajung la maturitate biologică generații

născute și crescute în aceste raporturi de putere stabilite fără participarea lor, anterior lor. Apar gesturi de abținere, de dezacord, apar forme de revoltă. Dar "cine nu este cu noi este împotriva noastră" ori "pe cine nu vrea îl obligăm". Eu am în vedere aici numai generații postbelice (din mediul liceal și studentesc am adunat material documentar interesant). Amintesc faptul, semnificativ ca argument că în 1968, anul de vârf al popularității lui Ceaușescu, (urmare a scenei cu balconul- din 21 august- de condamnare a invaziei sovietice et comp. a Cehoslovaciei; tot de la o scenă cu balconul i se va trage sfârșitul!) a fost adoptat un act normativ secret "Decret privind supravegherea generalizată a populației"!

După mica revoluție culturală de inspirație nord-coreană (tezele din iulie; Lenin, mai silitor, își făcuse tezele- încă- din aprilie!) și după marele cutremur din 1977 Partidul și "Brațul său înarmat" și-au înăsprițit intoleranța și rigiditatea proporțional cu eșecul economic și politic.

Insurecția din interiorul Partidului a D-lui Iliescu, sub sigla FSN, a avut nevoie de revolta (și sacrificiul) unor generații abia acum în clocot hormonal: pentru Ceaușescu huligani, pentru urmașul său golani. Lui Decembrie '89 i-au urmat convulsiile anului '90. Guvernanții de extracție comunistă și-au perpetuat controlul asupra țării, țară căreia nu i-a mai rămas decât să-și caute afară, de rușine și ocară, o pâine amară.

Ghinion! Acum sunt chemate la vot (ce servituți pretinde democrația spre deosebire de democrația populară!) generații care nu au participat la stabilirea raporturilor de putere în societate în anii '90. Din cele ce aici îmi văd ochii și-mi aud urechile o vor face! Sunt deja cetățeni maturi și nu acceptă să li se nege această calitate. Ei sunt o altă generație, nouă.

Democrație înseamnă ieșirea oamenilor din condiția de tutelați, de care singuri sunt vinovați! Este definiția dată de Kant iluminismului. Am înlocuit acest cuvânt de început cu democrație. Rămâne în discuție chestiunea vinovăției!(8)

Cetățeanul edificat.

De mai bine de un secol își are actualitatea ei periodică, de calendar electoral, deriziunea lui Caragiale cu "Cetățeanul turmentat" și întrebarea sa: "dar eu cu cine votez?"!

Obstrucționarea votului este tenace astăzi la Bonn. Sute de voci ,în cor, scandează "vrem să votăm, vrem să votăm"! Din urmă altele-sute- fac același lucru. Ore în șir!

În istoria României (și în istoria literaturii române) se încheie acum o epocă, aceea a cetățeanului turmentat. El s-a luminat! Cu ce eforturi! Cetățeanul este edificat cu cine va vota!

Două fete și ultimul tren.

În fața mea spre dreapta două fete discută cu necaz că nu vor ajunge să voteze chiar dacă ar sta până la ora 21:00. Și ar însemna că vor pierde legătura cu ultimul tren.-Mai este unul la 22:30! -Dar autobuzul până acasă? -Ultima cursă poate o prindem! -Dacă nu? Ne ajung banii? Își fac socoteli și le văd că îndură stoic ploaia mai departe. A vota în străinătate presupune și asumarea unor eforturi financiare! Un etos contrar guvernanților de la București!

Votanții, răzleți ori în grupuri.

Pe lângă rândurile acestea, aproape în nemișcare, cu preocupările lor de moment, treceau răzleți ori în grupuri, dar liniștiți ori revoltați, agitați ori împăcați, după temperament, concetățenii noștri care votaseră. Curiozității firești asupra acelor ce se întâmplă la secția de vot ei îi răspundeau concluziv: Ponta demisia! Pentru a avea o amintire, căci așa ceva nu se trăiește în fiecare zi, ori pentru a spune acasă -acasă de aici ori acasă de acasă, ce-au lăsat aici la Bonn, mulți mergeau în pas ordonat filmând șirul kilometric. Parcă fiecare ar fi așteptat să-i strângi mâna pentru că a votat, pentru că nu a stat acasă, pentru că și-a făcut datoria, pentru că este în rândul lumii! O față zburda: "Șase ore am stat / Johannis am votat"!

Doctorul Mătrescu.

Printre cei din rânduri nu-mi este încă nimeni cunoscut. Abătut de această înaintare, înceată și nesigură, care durează de vreo patru ore, am o tresărire – Domnule doctor! Era doctorul Mătrescu. -Domnule profesor! Nu ne văzusem din ianuarie. Ne-am îmbrățișat. -"Dacă vă respectați condiția de ființă inteligentă vă recomand să mergeți acasă! Acum este ora 16:00.Unde vă aflați dvstră nu aveți nici o șansă să ajungeți.Eu am stat 8 ore, repet 8 ore și am pornit mult mai din față"! Și altele asemenea,cu voce tare, pentru toată lumea. Era o analiză realistă a situației. Evident, nu a plecat nimeni acasă. Înțelege și continuă. -"La poartă tot șirul să se resoarbă în curte, ordonat, pe stânga și pe dreapta! Am spus-o până acum mai multor grupuri de bărbați. Nu înțeleg cum v-ar putea evacua din curte fără să votați. Așa văd lucrurile. Singura șansă"! Se pare că de frig, de ploaie, de oboseală, au plecat acasă fără să voteze 3-4000 de oameni.

Doctorul Mătrescu, acum pensionar, a fost una din personalitățile marcante și extrem de active ale exilului românesc din Germania anilor '80 și '90, membru în conducerea Congresului Mondial Românesc (9), și în Comitetul Națiunilor Captive(10). În fața acestei clădiri, pe atunci Ambasada Republicii Socialiste Romania, a organizat zeci de demonstrații de protest.

Ieșirea din anonimat.

Cu acestea, auzite și văzute, bătrânul muț și îngândurat, cum fusesem până atunci, am fost asaltat de cei din jur cu întrebări asupra celor de făcut ori de știut. Colegul dvstră.a zis...

Undeva în față se cânta cu vigoare "Desteaptă-te române!" Am profitat pentru a le sublinia că a fost interzis decenii în șir de către comuniști, că s-au făcut ani grei de pușcărie ori chiar s-a murit acolo pentru el. Versurile sunt ale lui Andrei Mureșanu, ardelean. Imnul a fost intonat prima dată în timpul revoluției de la 1848 în Parcul Zăvoi din Rm.Vâlcea la câteva sute de metri de casa lui Anton Pann, autorul muzicii! În 2014 intonăm revendicările revoluției de la 1848! À propos, de această colaborare de atunci a Ardealului cu Principatele! Sunt convins că ați cântat "Hora Unirii". Versurile sunt ale lui Vasile Alecsandri. Dar muzica? Este bine de știut, astăzi, aici, când ne-am adunat a vota un sas din Sibiu, că autorul melodiei este un sas din Brașov, Alexander Flechtenmacher. Cântăm generație după generație, "Hai să dam mână cu mână cei cu inima.română". Se cuvine chiar să o facem. Aproape de poartă, "pe ultima turnantă spre stânga" doi doctoranzi făceau referire la o persoană -evident universitar- al cărui nume m-a frapat prin inedit. I-am rugat a lua aminte că scena publică -nu numai politică- a fost invadată de o altă onomastică decât, să zicem, din manualul de istorie a românilor ori din cel de istoria literaturii române. Acele familii au fost exterminate iar acum ne conduc destinele, parveniți din tărâmurile sociale nebănuite. Rezultatele se văd! Unde sunt urmașii Văcărescului? Unde este creșterea limbii românești? Unde este a patriei cinstire? Gândiți-vă că familia Mitsubishi se află între elitele Japoniei încă de la anul 800 A.D.!

Trufașa citadelă.(11)

Clădirea din față servește, în prezent, oficial, drept Consulat General. A fost construită sub Ceaușescu și îl exprimă nu numai pe el ci întreaga clasă politică de atunci.(și până astăzi!). Funcționari aroganți precum stăpânii lor (cam la fel de primitivi) au umilit și au jignit ani în șir proprii cetățeni.aici. Și ce s-a făcut se va mai face, nu este nimic nou sub Soare (Ecleziastul 1, 9). Edificiul emană același spirit inamic. De la poartă se trece peste o curte cenușie din pavaj de beton.Ușa de la intrare este retrasă sub fațada etajelor spre a crea un fel de pridvor marcat prin stâlpi de susținere și prelungit prin câteva trepte fără balustradă. Exteriorul placat cu marmură albă după tehnologii anterioare ultimului război. În fața citadelei terenul este curat, după reguli militare.

Furcile caudine.(12)

Ospitalitatea tradițională românească este aici la ea acasă! Vă îndoiiți? Poarta este deschisă

doar pe max. 1,5m. Să intre și să iasă câte un om. Mai mult nu! Ar fi periculos. La ușa principală situația este și mai riguroasă. Să simți că toate sunt făcute, cum sunt făcute, după un ritual îndelung, exercitat, necontestat. Ți se permite să-l confirmi. Este sacrificiul maxim al puterii, făcut ție.

În jurul orei 7:00 seara, un tânăr se urcă pe stâlpul porții și îndeamnă mulțimea să intre în curte, să nu se împingă, să nu se producă dezordine, să ajungă toți să voteze. Sugestia doctorului Mătrescu și-a făcut datoria. (În fotografiile publicate în Adevărul.ro, se vede acest tânăr).

Incinta de vot.

Intrarea principală în clădire se face pe o ușă dublă de stejar. Deasupra ei este o hârtie format A4 pe care a fost imprimat textul: Secția de votare 72, 53117 Bonn. Într-o încăpere dreptunghiulară, alungită transversal, cu funcție de coridor, este în dreapta, la câțiva metri, o masă obișnuită de scris, pe care se găsesc formulare de ”declarație pe proprie răspundere”. În stânga, foarte aproape, la o masă rotundă, cu picior înalt, pentru ocazii festive, două doamne (probabil, membre în comisia electorală) confruntă actul de identitate cu declarația pe proprie răspundere, și asistă la efectuarea semnăturii. Deci suntem în ”sala de vot”, după textul legii. A doua ușă, tot dublă, dar din sticlă. Deasupra aceeași hârtie A4, cu același text. Distanța dintre ele să fie 4m la 5m. Suntem în sala cu cabinetele de vot, situate la peretele din stânga și în continuare, la cel din față. Pe latura din dreapta sunt patru mese, una în continuarea celeilalte, toate acoperite de o pânză albastră. Aici lucrează doi bărbați încadrați la mesele marginale de două doamne. La peretele din față, în continuarea cabinelor sunt două urne de vot, în spatele cărora pe un postament sunt expuse steagurile României, Germaniei și Uniunii Europene. Din acest colț, format de masa comisiei și de linia urnelor, pornește în unghi, coridorul interior, probabil poligonal precum conturul clădirii.

Mișcare browniană. Dans electoral.

Pe traseul de urmat, în ”sala de vot” ,nemarkat, votantul nu este singur, sunt și ceilalți, iar punctele obligatorii sunt următoarele:ușa de lemn-->masa cu declarații--> masa rotundă--> ușa de sticlă--> masa comisiei--> cabina de vot-->urna cu voturi-->masa comisiei--> ușa de sticlă-->ușa de lemn. În fața ușilor de lemn, din care una, cea din dreapta, este închisă, votanții ajung pe câteva rânduri. Fiecare va trebui să se desprindă din ele, să intersecteze șirul de ieșire pentru a ajunge la masa din dreapta spre a-și procura o ”declarație pe proprie răspundere”. Se va ciocni de cei care și-au luat o asemenea hârtie iar după ce și el își va fi luat una se va lovi de cei care vor să ajungă la această masă. Va intersecta șirul de ieșire apoi,- treabă mai grea-, rândul de intrare spre a ajunge în fața acelor doamne cărora să le prezinte actul de identitate și în fața cărora să semneze declarația pe proprie răspundere ori chiar să o completeze. Mai departe, se va lovi de cei care vor să ajungă aici, după cum a pățit și el. Prin ușile de sticlă, din care una, cea din dreapta este închisă, va trece după cum îi vor îngădui voluntarii care asigură oficiile de gazdă ale Consulatului. Spre a ajunge la masa din dreapta, îi cade în sarcină să străpungă șirul celor care au votat și vor să iasă, tot prin ușa prin care a intrat el. Și se va ciocni de un fericit care are în mâini un buletin de vot și o ștampilă.

Ajuns la masă prezintă actul de identitate și declarația pe propria răspundere, dacă îi este necesară, după caz. Una din cele patru persoane îi iau actele de identitate și-i dau în schimb un buletin de vot și o ștampilă. Au în față formulare în care transcriu de mână datele personale! Cu buletinul de vot și cu ștampila, primite, se va îndrepta spre una din cabine, se va lovi de cei care doar au intrat pe ușă, sau de cei care vor să iasă pe ușă, iar mai departe, de cei care ies din cabinetele de vot. În sfârșit va intra într-o cabină, va pune ștampila pe unul din candidați, iar spre urnele de vot, se va lovi de cei care vin înspre cabine. În fața uneia dintre urne va lăsa prin tăietura în placaj să cadă buletinul său, urna este deja plină. Fuge cu ștampila spre masa comisiei electorale spre a-și elibera, în schimbul ei actul de identitate. Cetățeanul a votat.

Pe tot traseul eu am fost cu el. Vă rog pe dvstră să fiți gazdă. Ospitalitatea și buna creștere ne cer să-l însoțim pe vizitator până la poartă.Într-un spațiu destinat exercitării unui drept constituțional cum este acesta al votului oricare dintre noi cetățenii este potențial și oaspete și gazdă. A nu

se confunda gestiunea votului -imprimate, ștampile, urne, sigilii, de care este responsabilă comisia electorală - cu sala amenajată ad-hoc (= pentru aceasta), aparținând domeniului public care poate fi școală, grădiniță, spital, dispensar, primărie, cămin cultural, teatru, bibliotecă, filarmonică, unitate militară, universitate, consulat, ambasadă, gară ș.a.

Unele specii de insecte, în actul împerecherii, exercită ceea ce zoologia numește dans nupțial. Pentru a ne lua dreptul de a vota am fost reduși la comportare de găze ori de particule sub-moleculare supraîncălzite, după cum a observat cu vreo două secole în urmă, botanistul britanic Brown. Să fi fost un studiu de microscop al unui uriaș erudit și misantrop?! Oricum a fost cinic!

Legalistii.

I-am întrebat pe bărbații care dirijau, ca niște robinete, debitul uman prin uși, de ce nu au uniforme, dacă sunt oameni de ordine. -Suntem voluntari, mi-au răspuns.- De ce nu aveți ecuson pe piept cu numele? - Nu permite legea! - Totuși, cum vă numiți? - Nu permite legea să ne spunem numele! - De ce nu sunt cordoane de marcare a traseelor de parcurs, cum se face în lumea civilizată, în aeroporturi, de exemplu? - Nu permite legea!

Încă o dată am trăit incompatibilitatea cu oamenii sistemului, ca blestem de o viață. Subscriu afirmației finale din testamentul poetului rus Essenin. "Cu comuniștii nu m-am înțeles din motive de principiu". Nu cred să fi fost comuniști, acești portari, doar tartori peste chaos, și legalști înnăscuți. Oportuniști banali. Interesul poartă fesul!

"Volintirii" față cu reacțiunea.

Exercitarea fără drept de replică a abuzului administrativ nu este infinită. Era inerent ca nervii să cedeze și să se ajungă la violențe. Este meritoriu, pentru noi cetățenii că lucrurile nu au degenerat. Am bănuiala că incidentul pugilist a fost un pretext, o provocare, o înscenare. De cerberi nu puteai trece decât dacă și când voiau ei! Nu erau politicoși nici o fărâmbă. Spre ora, afișată ca fiind, de închidere, s-au făcut tot felul de comunicări de liniștire. Minciuni, după tipicul epocii de tristă amintire. Cei trei "volintiri"- îi voi prezenta mai jos - ,s-au postat în ușa de sticlă cu intenția clară de a o închide. Dacă ar fi reușit, cetățenii aflați în interior, pe unde și când am fi plecat acasă?

Răpirea urnelor.

Colectarea ștampilelor nu a mai fost urmată de distribuirea lor, nu s-a mai primit nici un act de identitate și nu s-a mai eliberat nici un buletin de vot, pe tăcute. Încă nu se băgase nimic de seamă. Patru persoane s-au repezit la urnele de vot, le-au înșfăcat, și duse au fost cu ele pe coridorul în semiîntuneric. Urnele au fost răpite! Urnele au fost răpite! Cor de teatru antic.Ele erau mai de preț decât Sabinele. Ce mai freamăt, ce mai vuiet!

Identitatea anonimilor.

Mă folosesc aici de articolul din internet Adevărul.ro, din 26 a.c.,semnat de Traian Danciu sub titlul "Ne-au furat votul, vrem dreptatea", însoțit de câteva imagini semnate Foto credit Cosmin Pop. Voi da acelor "legalști", "volintiri" sau "comisari" o identitate subiectivă, necesară expunerii.

- A Imaginea sub care textul sună: Doamna cu părul blond, prins în coadă (din partea... etc)
1. Dânsa este "Doamna digitus impudicus"
  2. La capătul mesei, bărbatul în pulover, al cărui umăr- în imagine- este chiar la fruntea Doamnei cu părul blond, îl voi numi "Domnul cu barbă roșie"
  3. Bărbatul situat în spatele acestuia, a cărui siluetă de la piept în jos nu se vede, va fi "Domnul cu barbă neagră"

De observat în fotografie, dezordinea desăvârșită din hârtiile comisiei electorale.

- B   Fotografia cu textul ”Domnul din imagine a prevăzut bine”
4.-- Bărbatul situat lângă, perete înapoia umbrelei este ”Bărbatul fără barbă”.
5.-- Bărbatul peste a cărui față se proiectează mânerul umbrelei este ”Domnul aveți răbdare”.
- C   6. Nu-l regăsesc în aceste fotografii pe ”Domnul stereotip”.

Doamna ”digitus impudicus”.

La insistențele noastre de a se aduce urnele și de a se continua votul ori de a veni consulul, dânsa s-a răsucit pe călcâie și am văzut o tânără domniță, dulce și... siluetă robustă, îmbrăcată modern, cu părul blond strâns în coadă de cal, în pas țințoș, mâinile de la umeri orizontale, de la coate verticale, pumnii strânși și cu degetul mijlociu întins spre tavan. Tridentul lui Neptun! Fără zeu, mișcându-se prin sine, pe două picioare. S-a scufundat în adâncimea coridorului ca în mare.

Savanții spun că, înainte de a dispune de complicațiile gramaticale ale unei limbi, oamenii ar fi comunicat prin semne, cu mâinile. Așa se explică și faptul că antecedentii noștri romanii au derivat cuvântul digitus, inițial pronunțat și scris dicitus din verbul ”dico,-dicere”; mai târziu, cel care avea puterea să zică cel mai mult a fost pentru ei ”dictator”.

Mai sincer decât recurgerea la capacitățile ancestrale, ascunse în cutele sensibile ale ființei, nu se putea! După cum vedeți, politica la români își găsește actori de pasiune!

Domnul cu barbă roșie.

”Mic la stat, mare la sfat”. Ca în baladă. Tuns scurt (ras ori chel), barbă roșie, -Cum vă permiteți, dvstră Consulatul, să obstrucționați intrarea?, l-am întrebat când am ajuns la ușa (de sticlă) de care nu se putea trece decât prin voia sa. -”Nu am nimic de a face cu Consulatul, nici cu comisia de vot, sunt voluntar, sunt student și trăiesc doar dintr-o bursă de 300 € Ar fi trebuit să plâng cu el trista-i soartă, doar știam că miile de oameni care se împing azi spre această ușă, după 45 de ani de construcție a societății socialiste multilateral dezvoltate și 25 de ani de democrație originală, sunt aici pentru că nu au din ce trăi acasă. Pensionarii proveniți din ”clasa muncitoare și țărănimia cooperatistă”, după o viață de muncă spre împlinirea ”țelului luminos”, au o pensie de 300 €?

Dânsul, mic la stat, vânjos, cu un fizic antrenat, s-a așezat în ușa de sticlă, cu spatele spre ieșire, sprijinit în picioare și în mâini: să nu mai între nimeni. Încă doi (”Domnul cu barbă neagră” și ”Domnul fără barbă”) îl sprijineau cu pieptul. ”Trei, Doamne și toți trei!” În serviciul ordinei. Dincolo de uși își cereau dreptul la vot, nu trei, ci 300 sau chiar 3000!

Mai târziu, poate peste o oră, la insistențele mele de a se prezenta, mi-a arătat pe smartphone-ul său o ”listă de voluntari” al cărui antet era stema țării. În poziția 12 (ultima), ar fi fost dânsul cu nume din trei părți. Îmi amintesc doar unul, prenume, Daniel.

Domnul cu barbă neagră.

A fost foarte activ la uși și mut, mut. Și-a ieșit din muțenie la acuzațiile de hoți. -Mă cunoașteți de undeva? Mi s-a adresat mie! -Chiar asta v-am întrebat de atâtea ori. Deci cine sunteți? Mut!

”Domnul fără barbă”.

Ajuta la ambele uși, probabil după indicații prețioase și controla din ochi tot ce mișcă în sala asta. -Ați votat? mă întreabă. -Da, am votat, zic eu. -Atunci, părăsiți sala. -Dar dvstră ați votat? -Da! îmi răspunde. -De ce nu părăsiți sala? -Sunt voluntar aici! -Deci ajutați la acest furt! -Nuuu! Eu n-am nici o vină, eu nu țin cu nici o parte, doar vreau să fiu de ajutor. Declama credibil! Avea exercițiu în acest sens.

Când s-a produs o bătaie afară, în dreapta, a sărit ca pe arcuri prin ambele uși. De unde

mă aflam și după câtă lume era acolo, n-am văzut mai nimic din această schimbare de pumni. A revenit roșu tot și s-a odihnit ca la un pătrar de ceas lângă masa cu ”declarații”. Dacă agresiunea ar fi pornit din partea votanților nu s-ar fi stins cu una cu două. A fost o provocare eșuată, cred. Încăierarea întinsă ar fi fost motiv pentru intervenția poliției iar localul de vot s-ar fi închis ”legal”.

Mai târziu, a trecut să țină piept în ușa de sticlă. Cum comunicau ”voluntarii” între ei printre aceste mase de oameni, n-am înțeles!

Domnul stereotip.

Cu mare greutate mi-a spus, privind în depărtări albastre, că l-ar chema Valentin.-Nu cred că Valentin să fie nume de familie la români, i-am replicat. Mut!

A rostit, inodor, incolor și insipid -ca să fac o caracterizare după manualul de chimie anorganică – o singură, repet, o singură frază: ”există riscul de a fi invaliditate alegerile”. De zeci de ori! La orice întrebare nu avea decât acest răspuns pe care nu-l putea articula decât cu mâna dreaptă în buzunar.

O doamnă, cu o fizionomie facială bine conturată, situată spre postamentul cu draperi l-a apostrofat: -Scoate-ți mâinile din buzunare când vorbești cu un om bătrân! Respect! Instantaneu a fost susținută de un cor de zeci de voci: Respect! Respect!

Am insistat să aducă textul legii pentru a se intra în civilitate. -Este pe internet! -Cum să folosim acum internetul? -Există ”Ghidul alegătorului”! -Aduceți-l! A dispărut, cu mâna în buzunar la etaj pe scările din stânga. Credeam că nu mai vine! Sub vociferările noastre a apărut cu o coală de scris pe care la o distanță de 5 cm de sus este textul următor: ”Art.46:

1. La ora 21:00 președintele biroului electoral al secției de votare declară votarea încheiată și dispune închiderea sălii unde se votează.
2. Alegătorii care la ora 21:00 se află în sala unde se votează pot să își exercite dreptul de vot.

Atât se cuvenea să știm din lege. Hârtia o păstrez.

”Domnul aveți răbdare” Puțintică?

Repeta într-una ”aveți răbdare!” Pentru orice doleanță! Cât de aproape de celebrul: ”ai puțintică răbdare, stimabile!”

-Vrem să se continue votarea! -Aveți răbdare! -Vrem să vorbim cu domnul consul!- Aveți răbdare! -Câtă? -Aveți răbdare! Din nou stereotipie! Stare patologică, regulă de joc, teatru absurd ori specific național? Situată între steaguri, pe postament spre a nu fi strivită de mulțime o fată îl cunoștea, și a strigat:- nu ți-e rușine să te lași vândut pentru un ban, Alexandrescule! D-l A., a fost totuși imaginativ, cu tenacitate. A propus succesiv variante de soluționare a impasului. Dintre ele, câteva.

-Aveți răbdare! D-l Consul va veni! Aveți răbdare!

-Aveți răbdare! S-au făcut cereri de prelungire a programului de vot la BEC, Așteptăm! Va veni!

-Aveți răbdare! Ce mai contează că nu votează cu D-l Johannis 4-5000 de oameni!

-Aveți răbdare! E posibilitatea, urmare a incidentelor din străinătate, ca alegerile să fie anulate.

O glumă veche despre posibilități: ”ele e de două feluri, posibilități care se poate și posibilități care nu se poate”.

Temporizare. Dezinformare. Demobilizare. Minciună.

”Ce-i de făcut”? (S-a întrebat) Lenin.

Pe masă!

Noi suntem civilizați și ne prezentăm! Prin urmare, eu mă numesc Ion Ungureanu, vin cu un pașaport de cetățean cu domiciliul în străinătate, eliberat la Sibiu. Ni se spune că putem să plecăm acasă, alegerile vor fi anulate. Este o minciună! O minciună! Suntem aici pentru a vota! Avem dreptul de a vota. Este în Constituție. Programul scris pe ușă are doar valoare administrativă, dacă

este în lege, legea ordinară nu trece în fața legii fundamentale -Constituția-. Când am votat prima oară, ca elev de liceu, nu era decât un partid, nu era decât o cabină, nu era decât o ștampilă, nu era nimeni la rând, nu era decât o masă și o comisie din două persoane (a treia va fi fost pe undeva!) dar programul era de la 6 dimineața la 24:00! Acum timpul de lucru a fost scurtat! Până la ora 24:00 suntem încă în ziua de alegeri. Avem dreptul de a vota, în continuare! Nu plecăm acasă!

/Sper să fi redat textual ce-am zis/

Ich war- Ich bin- Ich werde sein.(13)

Cuvintele de mai sus sunt scrise -ultimele- de o celebritate comunistă, Rosa Luxemburg.

Mișcarea socialistă europeană (unde altundeva ar fi putut ea fi?) a suferit o discordie congenitală. Revoluție ori evoluție? I-a fost fatală. Și poate nu o merita!

Calea revoluției își avea ca bază argumentativă Manifestul Partidului Comunist, apărut în 1848. Marx a redactat acest text sub impresia realităților din anii `40 ale cartierelor proletar-industriale engleze ori din cele ale Parisului. Marxiștii sunt, astfel adepți ai manifestului nu ai doctrinei conținute în "Capitalul". Nu era la îndemâna oricui digerarea a ceea ce, într-o scrisoare către prietenul său Engels- este publicată- se plânge că "die ganze Scheisse ist nicht fertig". Se știe că Engels a terminat de publicat "Capitalul".

Calea evoluției își avea poziția în sistemul parlamentar pluripartinic. Social-democrația europeană reprezintă această aripă ideologică. Printre comuniștii notorii ai căii evolutive: Engels (!), secretarul său Bernstein și Rosa Luxemburg. Numai primul a scăpat de acuzația ireductibilă de revizionism (prin mutare la cele veșnice). Rosei Luxemburg îi aparține prima lucrare științifică de demonstrare a căii evolutive, o întregire a Capitalului.(14). O întregire? Blasfemie, pentru adepții stafiei (vezi Manifestul) (15).

Ironia istoriei. Rosa a sfârșit tragic în tabăra revoluționarilor. Lovitura de stat din seara de 7 noiembrie 1917 /Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a reușit. Au fost 8 morți (16), a se compara cu Decembrie `89 românesc!. Doctrina sacrosanctă, prin statalizare, a fost întregită ca marxism- leninism!.

Comunismul românesc, produs de import "manu militari sovietici" nu a avut vigoare nici pentru revoluție nici pentru evoluție. Toată existența lui a fost în evidentă involuție. A fost represiv și regresiv, anacronic și asocial, lacom de toate și risipitor cu promisiuni de viitor (de aur!). Partidul Comunist din România a sechestrat statul și a luat națiunea în captivitate. Îndemnul din 22 Dec. '89 la televiziune al Dlui Iliescu "păstrați structurile", a fost urmat. Ele s-au menținut degenerativ: de la "sarcina de a veghea la neîntinarea valorilor perene ale socialismului" la febra de parvenire ciociască. Comuniștii de ieri, capitaliștii de mâine! Procedurile permise numai Partidului au fost transferate inițiativei private "Capușa unică, invizibilă prin ubicuitatea ei, s-a reprodus prin diviziune într-o puzderie de firme- căpușă. "Drumețele, să iei fără sfială/ căci n-ai să dai la nimeni socoteală" suna îndemnul poetului național comunist, căruia Adrian Păunescu i-a fost epigon prolix. (17)

Miza acestui vot este mare.

Poliția germană în Consulat.

Unul câte unul câțiva polițiști (cred că vreo 5-6!) s-au strecurat printre noi (în imagini se vede acest lucru). Stingheri, între oameni nu-și găseau rostul. Profesioniști ai acțiunii, au analizat situația; domol și calm au trecut dincolo de mesele comisiei electorale. Se aflau în "dispozitiv". Obturau accesul în coridorul clădirii și aveau în față mulțimea împotriva căreia li se comandase să acționeze. "Legaliștii" aveau Poliția cu ei!

Agitația se desfășoară în continuare fără a fi vreun semn că, va avea o soluție oficială alta decât aceea deja luată: poliția să evacueze, cu forța, cetățenii români din clădire și din curte!

Presiunea din spate era atât de mare încât cu mare greutate cei din primele rânduri reușeam să nu ne prăbușim cu mese cu tot!. Bărbatul din stânga mea își aruncă pe masă pașaportul strigând: în primul tur am votat la Paris iar aici nu pot, deși locuiesc la 50 de km de Bonn! Tensiunea era

maximă! Un polițist, înviorat, face un pas înainte. Avea ”obiectul muncii”!- Băut?, întreabă.-Nu! Îndemn pe cei din jur să-l retragă din primul rând. Mai multe voci intervin și-l avertizează.-Fii cu minte, că ăștia te leagă și te expulzează! Nu era băut. Vacarmul continuă asurzitor. Un singur gest și Poliția ar fi putut raporta ”misiune îndeplinită” iar Consulatul și-ar fi justificat opțiunea autoritară.

De ce acționează Poliția germană pe teritoriul Consulatului român? Strig această întrebare de câteva ori. Este repetată în cor de câteva ori și în sfârșit este rostită și în traducere.

-Am fost chemați, în scris, de dl. Consul General pentru că îi este frică! A răspuns același polițist.

-Cine plătește?- zic. Răspunde: -Consulatul!

Poliția e cu noi!

Vociferările au devenit bilingve! Polițiștii, în sfârșit, înțelegeau câte ceva. Au acceptat dialogul. Motive ori pretexte de a ne agresa nu erau. -Dvstră sunteți o formație instruită, disciplinată în serviciul comandat. Noi nu ne cunoaștem unul cu altul. Fiecare este aici, acum, doar pentru a vota. Vedeți că nu suntem agresivi. În Europa suntem mai multe milioane pentru a munci. Este o tragedie națională. -Vă înțeleg!, mi-a replicat.

Ambasadorul nostru polițist

Acest bărbat bine legat, tip nordic, a acceptat să ne fie sol pe lângă consul. Situație de front răsturnat. Brațul înarmat, chemat să ne evacueze, ezită și acceptă să treacă în rol de mediator! -”Am vorbit cu Dl Consul General și a promis că va veni să discute cu dvstră. Dacă o va face și când, eu nu vă pot spune”! Mai clar decât atât?

Polițistul a acționat cu cuvântul, nu cu bastonul!

D-1 Consul.

Celor ajunși în acest serviciu și oficiu, în această muncă și slujbă, li se acordă de către mulți dintre noi respectuosul: Excelență! Titlu nobil! Dar omul care îl încorporează?

Funcția de consul a fost atât de importantă încât datarea calendaristică la romani se făcea prin acest raport: sub consulatul lui X. Celebra formulă a lui Titus Livius ab urbe condita este mai târzie și a circulat inițial doar în cercurile culte. Prestigiul a readus în timpul Revoluției Franceze funcția în actualitate (1799-1804); în ascensiunea lui, Napoleon a pornit de la Le Premier Consul. Pentru necesități de administrație în condiții de extrateritorialitate s-a recurs din nou la recuzita antică, s-a creat funcția diplomatică de consul. Este ierarhizată în /consul general /consul și viceconsul.

Cuvântul are o familie mare de derivate: a consulta, consultare, consultație, consult, consiliu, consilier ș.a..În 16.11.2014 la Bonn funcția a fost alterată prin dictat administrativ. Acestui dictat suntem datori să-i spunem în față: până când vei abuza de răbdarea noastră?

D-1 Consul a fost Marele Invizibil, existență pandemică (nu zic pandemonică!) Pentru noi, ”simpli cetățeni”, a fost opresor nu, protector, cum i-ar fi fost menirea.

Popescu de la Consulat.

A sosit știrea cu rezultatul alegerilor. Johannis a câștigat! Situația s-a dezamorsat .Au început să plece dintre noi.În afluența spre ușă,din primele rânduri nu puteam fi decât în ultimele Cum politețea nu se cere funcționarului român, un bărbat corpulent îmi repetă, inamical, să părăsesc sala. -Cum vă numiți? zic. -Popescu! - Și prenumele?, Dă din umeri: Popescu.-Dvstră de ce nu părăsiți încăperea? -Eu aici lucrez! - Aici? Pe marmură albă? -Da! Nu știu unde este locul dvstră de muncă dar al meu aici este, părăsiți incinta! Două ore de la răpirea urnelor! Ultimii, cam la paritate cu polițiștii am părăsit Consulatul. A rămas în ușă Popescu. Escu! Și peste țară tot Escu, din martie 1965: Ceaușescu, Iliescu, Constantinescu, Băsescu. De 50 de ani!.

Am ajuns pe Römerstrasse la intersecția cu Augustusring unde mă așezasem în rând cu

11 ore în urmă. Așteptând la semafor asist la retragerea coloanei de microbuse cu polițiști. Unii dintre ei abia acum își mâncau sandwichul. Avuseseră o zi ușoară totuși, fără radicali, de dreapta ori de stânga, fără islamiști, fără salafiști. Cetățeni europeni își doreau să voteze pentru schimbare acolo undeva la ei. Era 23:30 ora Europei centrale.

Acolo departe acasă era deja luni! Alt fus orar! al Europei Orientale (18), căruia și căreia prin acest vot nu vrem să le aparținem.

Terra Presbiteri Johannes.

În timpuri în care formația și informația, sunt semiomisive, subliniez că marile descoperiri geografice nu s-au consumat doar pentru accesul la bogățiile "fabuloase" ale Indiei- metale și pietre prețioase ori mirodenii. Scopul prioritar a fost pregătirea în fața asaltului musulman de acum sub chip otoman. Imperiul bizantin fagocitat, după Manzikert, parte cu parte, a fost definitiv îngurgitat de turci în 1453. Cruciadele eșuaseră, Reconquista ar fi fost tot mai dificilă dincolo de Coloane Se căuta un aliat. Călătorii europeni în China au fost toți soli papali, (Milescu inaugurează o altă serie: în serviciul Rusiei). Există speranța în sprijinul creștinilor nestorienii despre care se credea -în deșert- că ar dispune de Împărăția Mongolă ori de Împărăția Chinei. O altă legendă a fost aceea a existenței unui regat creștin al preotului-rege Ioan. Eforturile portughezilor de a ocoli Africa îl au de țintă.(19). Pe hărți spațiile necunoscute rămâneau albe deci notate, azi amuzant, hic leones sunt. Cu eforturi, în zilele noastre ele sunt inscripționate. După acest criteriu de aproximare cartografică este și mențiunea Hic Presbiter Johannes". (20) Prin votul națiunii Hic Johannes a trecut din legendă în realitate. Și nu a mai fost Duminica Orbului. Evanghelistul Matei (serbat în 16 noiembrie) și-a trimis asupra noastră îngerul (21)."Omul sfințește locul" este datoră fiecăruia dintre noi, iar preot ofician am ales.

* * *

Se sparie gândul cât așteaptă un întreg popor de la un singur om!

Note de subsol.

- 1 Aluzie la volumul de poezii Adrian Păunescu: "Istoria unei secunde"
- 2 Nicolae Quintescu "De diminutivis linguae romanicae vulgo valachicae nominatae." Berlin 1867
- 3 Dinicu Golescu onorat în București cu un bulevard și o statuie și-a cedat casa Prințului Carol Ea constituie o parte a Palatului Regal de astăzi. Dinastia de lăutari, din care mai cunoscut este Grigoraș Dinicu îi poartă numele. Înscrierile notariale la dezrobirea țiganilor se efectuau după întrebarea obișnuită . -Al cui ești? - Al lui Dinicu.
- 4 Iorga în "Istoria Românilor " intitulează un volum " Sigiliul Romei" -romanizarea Daciei.
- 5 Testudo= lb. lat. broască țestoasă.
- 6 La distanță de un secol ne-am regăsit în romanul lui Maurice Barrès: "Les déracinés".
- 7 George Lesnea "Treptele anilor", 1962 în poezia "Partidului":
- 8 Kant "Was ist Aufklärung?", 1784: „Aufklärung ist der Ausgang des Menschen aus seiner selbstverschuldeten Unmündigkeit. „
- 9 Congresul Mondial Românesc (1988-2000) cu filiale în Europa, America de Nord și Australia.
- 10 Comitetul Națiunilor Captive 1982-2004, a cuprins membri din 66 de țări ale căror steaguri se află acum la Sighetul Marmației, prin diligența dr.-lui Mătrescu.
- 11 Barbara Tuchmann " Trufașa citadelă", o istorie culturală a Europei în cele trei decenii anterioare primului război mondial.
- 12 Caudium, azi Montesarchio.În 321 a.Ch. samniții i-au învins pe romani la trecătoarea Furcae Caudinae. Are sens de descurajare.
- 13 R. Luxemburg "Ordnung herrscht in Berlin", în ziarul "Rote Fahne", editat de Spartakusbund, din 14 ian.1919. A doua zi a fost ucisă.

14 R. Luxemburg, "Die Akkumulation des Kapitaless" oder Was die Epigonen aus der Marxchen Theorie gemacht haben" Leipzig, 1921.(Zweite Auflage).

15 Manifestul Partidului Comunist. O stafie bântuie prin Europa, este stafia comunismului.

16 Angelica Balabanoff "Lenin", Hannover, 1959. A.Balabanoff a fost una dintre "tovarășele de viață ale marelui Lenin".

17 Mihai Beniuc în poezia "Mărul de lângă drum"

18 Ora Europei Centrale cuprinde înspre vest, în afara fusului orar, teritoriile Olandei, Belgiei, Luxemburgului, Spaniei și Franței (cu excepția teritoriului situat la est de Strassbourg). S-a făcut acest lucru pentru a da o unitate continentală. Includerea României în ora Europei Centrale s-ar încadra în această procedură.

19 "Ho Prete Joao das Indias", Lisboa 1540.

20 Abraham Ortelius "Theatrum Orbis Terrarum", gedruckt zu Nuernberg Anno MDLXXII/1572

21 Evangheliștii sunt serbați de Biserica Răsăritului astfel: la 25.04 Marcu, simbol leul, la 8.05 Ioan, simbol vulturul, la 18.10 Luca, simbol taurul, la 16.11, Matei, simbol îngerul.

Reclam și propun. Adevăr și dreptate.

Obstrucționarea alegerilor a fost masivă. Propun să fie anchetate faptele.

Există sute, mii de imagini înregistrate. Propun colecționarea electronică a cât mai multora. Este necesară introducerea în lege a votului prin corespondență. Propun asociațiilor de drept public (e.V.) să organizeze concertat, o demonstrație, sâmbătă 24 ianuarie 2015, în fața Consulatului Român. (Este necesară aprobarea Poliției!).

Structuri de putere și de avere fac Legea peste nația noastră. Propun presarea lor continuă, pentru adoptarea normelor europene. Chestiunea este vitală!

Noi suntem poporul, / Nu tagma jefuitorilor!

Altfel nu s-a întâmplat nimic!

Doar a fost Johannes ales,
cum a fost Constantinescu ales!

Post scriptum

La ușile de sticlă, bărbatul german îmi atrage atenția că soața lui votează. Ajuns la mașină, am observat că au pornit din fața noastră într-un "Passat" înregistrat la Rüdeshheim.

Tânărului cu tabletul, la ieșire, i-am strâns mâna: Ungureanu. Și-a spus numele -unul din cele 144 de derivate în lb.română, de care am cunoștință, ale prenumelui meu. Era din Slatina.

Și a mai fost o zi! Ce zi!

Cu tristețe și speranță,
Ion Ungureanu

